

De zon straalt met hernieuwde kracht
Haar warmte neer op mij
Ik open mijn armen en ontvang
Herinneringen komen vrij

Aan dagen met een schaterlach
Maar ook aan een kille barre tijd
Ik dacht dat ik op dat moment
Nooit meer vrolijk zou kunnen zijn

Toch heb ik mogen ontdekken
Dat al wat het leven brengt
Niet enkel vreugde en blijdschap
Maar ook bepaalde lessen schenkt

Waardoor ik kan leren kiezen
Ga ik links of ga ik rechts
Waar vind ik nu mijn aardse geluk
Op de weg die ik hier afleg

Een herinnering aan een boodschap
Of aan een speciaal persoon
Die mij net op dat moment
De juiste ervaring bood

Het is heerlijk en geweldig
Ook al voel je gemis het meest
Toch is dat gevoel zoveel beter
Dan dat diegene er niet zou zijn geweest

Karin

Lieve mensen,

Maart is heel voorzichtig begonnen met enkele zonnestrallen, de sneeuw is verdwenen en we staan ongeduldig te wachten op de warmte van de lente. Wat zal het ons brengen en wat laten we achter zoals deze lente de winter achter zich laat? Herinneringen kunnen we meenemen en ze kunnen ons steunen om nieuwe keuzes te maken. Herinneringen aan dagen, aan lessen, maar ook aan de mensen die op een gegeven moment met ons zijn opgelopen, geven ons wijsheid voor het kiezen van het juiste levenspad.

Liefs, Elles & Karin

Photo stone**€ 7,25**

Een kunststof steentje met de mogelijkheid om er zelf een foto of tekst in te plaatsen. Aan een zijde zit een gleufje waardoor je met behulp van een plastic kaartje de foto of de woorden of een haarlokje kunt plaatsen. Afmeting: 3,7 x 3 cm.

Tip: Klik op de foto's in de nieuwsbrief om rechtstreeks naar het product te gaan.

Troost
geschenk
Wanneer woorden tekort schieten

www.troostgeschenk.nl

Tip:

Maak het geschenkje helemaal bijzonder door er een speciaal gedicht bij te laten schrijven.

Agenda:

- * 20 maart - Infodag
Uitvaartverzorging Zwartemeer
- * 30 maart
Infomarkt 'Toekomst na kanker'
Ziekenhuis Heerenveen

"Herinneringen kleuren je leven"

www.troostgeschenk.nl

www.gedenkengelen.nl

Urn

Muziekdoos

Fotolijst

Wishing Box

Kleine Ster

Kleine Ster hing stralend voor het raam en genoot van het uitzicht dat hij deze morgen had. De zon scheen eindelijk en hij kon merken dat de natuur daar op had liggen wachten. Er stonden al bloemetjes met hun kopjes boven de grond en ook zag hij knopjes aan de bomen, maar het mooiste was dat het weer wat warmer werd en dat Mythe eindelijk even een keertje weer naar buiten kon wandelen. Daar zag hij zijn vriendinnetje met haar neus bijna op de grond. Ze had een schaar in haar hand en heel voorzichtig knipte ze enkele bloempjes en ze legde deze in haar mandje, dat ze bij zich had. Ze liep naar een boompje waar krullende takjes en ook al enkele kleine blaadjes aanzaten. "Daar kan ik ook iets mee", zag Kleine Ster haar denken. Enthousiast klopte Kleine Ster op het raam en zwaaide blij naar Mythe. Mythe keek op en zwaaide met een stralende lach terug naar Kleine Ster. Ze gebaarde dat ze bijna genoeg bloemetjes had en dat ze zo weer binnen zou komen. Het duurde inderdaad niet lang totdat Kleine Ster zijn vriendinnetje de deur open hoorde doen. Meteen was de kamer gevuld met een vrolijk stemmetje die eerst Kleine Ster een goede morgen wenste met een opmerking erbij, dat Kleine Ster wel een enorme slaapkop was. Mythe was al heel lang wakker en was dus naar buiten gegaan, omdat ze een prachtig idee had.

"Weet je Kleine Ster, ik ga een heel mooi schilderij maken, voor opa". De lach verdween van Kleine Ster z'n gezicht en hij fronste z'n wenkbrauwen. Even wist hij niets te zeggen... "Maar Mythe jouw opa is toch in de hemel, daar kun je toch niets meer aan geven..?" "O, jawel hoor" was het directe antwoord van Mythe. "Opa is dan wel in de hemel, maar hij zit ook in mijn buik. Als ik aan hem denk dan voel ik heel veel warmte en dan kan ik ook z'n stem weer horen, die liedjes zingt." Kleine Ster begreep er niets van en stelde fluisterend z'n vraag: "Als ik aan mijn vriendjes denk die niet meer hier bij me zijn, dan word ik heel verdrietig en dan voel ik me helemaal niet warm. Ik voel me juist koud worden?" Mythe keek naar Kleine Ster en pakte zijn handje vast. "Kleine Ster, dat gevoel ken ik ook hoor, wanneer ik aan opa denk, dat hij niet meer bij me is en dat ik nog zo graag met hem had gespeeld. Maar als ik dan zo verdrietig ben, dan vergeet ik hoeveel plezier we hebben gemaakt. Daarom probeer ik juist de mooie dagen te herinneren en dan komt dat kriebeltje in mijn buik. Want met opa kon ik grapjes maken en opa kon heel veel over de bloemen, vogels en de dieren vertellen. Ik weet dat hij heel blij zal zijn met mijn werkje. Zou je het niet willen proberen om een leuk moment te herinneren die je samen met jouw vriendjes hebt beleefd?" Kleine Ster moest eerst nadenken, maar gemis was het eerste wat naar boven kwam. Een pijn, een soort heimwee vloog omhoog en er stonden al tranen in z'n ogen. Mythe zag dat en besloot hem te helpen. "Hebben jullie wel eens verstoppertje gespeeld?" Kleine Ster keek naar Mythe en ineens begreep hij haar vraag: "Natuurlijk hebben we dat gedaan, want de maan was daar het allerbeste in. Soms was deze helemaal zoek en dan gingen we samen met alle sterrenvriendjes bij elkaar staan om heel veel licht te maken zodat wij de maan zouden vinden.. en soms lukte dat en dan hadden we heel veel plezier." Ineens hield Kleine Ster op met praten en keek met grote ogen naar Mythe. Tegelijkertijd verscheen er een grote glimlach op z'n gezicht. Zijn handen legde hij op z'n buik en hij jubelde: "Mythe, ik voel ze, ik voel de kriebeltjes in mijn buik! Ik begrijp wat je bedoelt." Mythe keek Kleine Ster met een tevreden lach aan en toen draaide ze zich om, met haar mandje met bloemetjes in haar handen. Ze ging op weg naar de tafel om haar prachtige schilderij te gaan maken.

Mocht je deze nieuwsbrief niet willen ontvangen, stuur ons dan een [email](mailto:info@troostgeschenk.nl), dan verwijderen wij je uit ons bestand.

www.troostgeschenk.nl